

forskningsmiljøer ikke er i stand til at besætte allerede normerede stillinger. Ved Københavns universitet var der således ved indgangen til forrige finansår, 1968-69, normeret 197 professorater, hvoraf blot de 180 var besat. Situationen ved Århus universitet var knap så alvorlig, her udgjorde antallet af normerede, men ikke besatte professorater blot 3 ud af 94, men ved Danmarks tekniske højskole var tallet 9 ledige professorater ud af 71 normerede. Netop disse 3 institutioner mener DSF bør være dem, der uddanner lærere til et Ålborg-universitetscenter. Skulle man fra disse rekrutterede videnskabsmænd til at besætte nye professorater i Ålborg, vil mangel-situationen skærpes på de 3 nævnte institutioner, og som fremhævet i svaret på folketingsudvalgets spørgsmål nr. 24 ville man dermed samtidig have formindsket landets samlede undervisningskapacitet, da forholdet antal studenter pr. lærere er mindre i et center under opbygning end på en i forvejen i pædagogisk henseende mere velbefæstet uddannelsesinstitution.

Videre vurderer DSF lærer- og forskerproblemerne som helhed ud fra de beregninger, der er udført i „Skitse for udbygning af de højere uddannelser i tiden indtil 1980, bilag II, 2, 4, (p. 218-220), og finder, at det vil være meget nemt at rekruttere de øvrige fornødne lærere i den sidste halvdel af 1970. En nærmere redegørelse for 70ernes rekrutteringsproblemer er givet i svaret til udvalgets spørgsmål nr. 46. Her skal blot fremhæves nødvendigheden af ved vurdering af fremtidige lærerrekrutteringsproblemer at gå ud fra, at taget som gennemsnit over en årrække vil 10 pct. af en kandidatårgang være egnede efter en 3-årig videreuddannelse til at starte en karriere som lærer og forsker ved de højere uddannelser. Antagelsen støttes af erfaringer fra Danmarks tekniske højskoles licentiatuddannelser, ligesom en særlig undersøgelse foretaget af professor Bundgaard i Århus gør den rimelig, jfr. „Skitse for udbygning af de højere uddannelser i tiden indtil 1980, behov for og rekruttering af videnskabelige medarbejdere ved universiteter og højere læreanstalter“, bilag II, 2.1. Nødvendigheden opstår ved, at i efteråret 1969 vil der inden for alle de højere uddannelsesinstitutioner være intro-

duceret en systematisk 3-4-årig videnskabelig videreuddannelse, og man må regne med, at dimittender herfra i vidt omfang vil blive de fremtidige lærere og forskere. I tal-mæssig henseende at skønne over fremtidige lærerrekrutteringsproblemer ud fra den del af den eksisterende kandidatbestand, der er beskæftiget inden for de højere uddannelser, er næppe hensigtsmæssig, når de former, hvorunder lærerne rekrutteres, er undergået betydningsfulde ændringer. Ønsker man på dette grundlag en samlet vurdering af efterspørgslen efter og udbuddet af lærere for hele perioden 1971-80, således som en vurdering er foretaget i „Skitse for udbygningen af de højere uddannelser i tiden indtil 1980“, pag. 218-220, vil det ses, at for de 5 af DSF vurderede uddannelsesretninger vil der som helhed over perioden 1971-1980 være tale om en ligevægt. Heri er imidlertid ikke medregnet udviklingen fra 1968-69 og frem til 1971-1972 — medtages den, afløses ligevægtssituationen af en udpræget mangel-situation. Der henvises i denne forbindelse til svaret på udvalgets spørgsmål nr. 47.

For så vidt angår DSF's vurdering af mulighederne for at rekruttere deltidslærere til et universitetscenter i Ålborg, må det understreges, at anvendelsen af sådanne lærerkræfter på et nyetableret center er helt afhængig af, at der i forvejen findes et udviklet videnskabeligt miljø, der er i stand til at forny undervisningsindholdet.

Spørgsmål 45:

Ved loven af 31. maj 1968 er der lagt en økonomisk ramme for udbygningen af universiteterne i København, Odense og Århus på 1.250 mill. kr. i tiden indtil 1976.

Hvilken forøgelse af driftsudgifterne betyder denne udvidelse fordelt på de enkelte universiteter?

Svar:

Der er ikke på indeværende tidspunkt foretaget en nærmere beregning af udgiftsstigningen i budgetterne for Københavns, Århus og Odense universiteter i tiden til 1976. Disse udgifter er i første række påvirket af studentertallene, studieplanerne og tilstræbte forskningsaktiviteter og må løbende justeres i forhold til udviklingen på disse områder. Det må herved tages i be-